

kan have tillid til, at kommunerne kun giver borgere et aktivt tilbud, når de vurderer, at det vil hjælpe den syge hurtigere tilbage i arbejde, også selv om kommunen får 65 pct. i refusion, når personen er i aktivt tilbud.

Jeg vil også gerne understrege, at kommunerne selv har anmodet om at få mulighed for at give aktive tilbud til sygemeldte. Det har de gjort, fordi de ved, at det er afgørende for den syges tilknytning til arbejdsmarkedet.

Så giver fru Line Barfod et eksempel med en psykisk syg alkoholiker. Jeg går ud fra, at den pågældende er kontanthjælpsmodtager. Det, vi gør med det her lovforslag, er, at vi nu efterkommer et ønske om, at modtagere af sygedagpenge kan få de samme tilbud, som kontant- og start-hjælpsmodtagere hidtil har kunnet få. Essensen af det her lovforslag er jo, at de aktive tilbud, som kontant- og start-hjælpsmodtagere kan få, nu kan gives til de sygemeldte. Det er et rigtig stort fremskridt, og det koster rigtig mange penge. Hele intentionen med det her lovforslag er som sagt at hjælpe mennesker.

Jeg vil igen gerne understrege, at det at gøre noget for de syge hjælper. Det at gøre noget for de syge koster penge. Når kommunerne gør noget, koster det derfor penge, og det vil regeringen gerne belønne, sådan at man får flere penge, når man gør noget. Det er den helt enkle logik bag det her forslag, som også understøttes af undersøgelser og praktiske erfaringer i det virkelige liv.

Kl. 12:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra fru Line Barfod.

Kl. 12:44

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at ministeren bliver ved med at prøve at sige, at det her bare handler om en uenighed om, hvorvidt man skal gøre noget for de syge eller ej. Den uenighed er der ikke. Men derimod er der en uenighed om, hvorvidt man skal gøre noget for alle de syge, eller om man kun skal gøre en indsats, så længe folk er på sygedagpenge. Der vil jeg gerne høre, om ministeren ikke mener, at man burde gøre en indsats for alle de syge, at vi skal lave et arbejdsmarked, hvor alle, der har mulighed for at bidrage, også skal have muligheden for det og får den bedst mulige støtte til at kunne bidrage til arbejdsmarkedet, uanset om de får en eller anden form for forsørgelse fra staten eller ikke gør det. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvis kommunerne nu gør en stor indsats og går ind og ansætter en række medarbejdere til at være med til at hjælpe på det her område, vil ministeren så sikre, at de ikke rammer serviceloftet og dermed bliver nødt til at skære ned på andre områder i kommunerne?

Kl. 12:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:45

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er igen nødt til at gentage, at spørgsmålet om kommunernes økonomi ikke afhandles i dette lovforslag. Dette lovforslag handler om sygeopfølgning i kommunerne. Det andet spørgsmål afhandles i de årlige forhandlinger mellem regeringen og Kommunernes Landsforening og regionerne i Danmark.

Det, der er vigtigt at understrege her, er, at vi skal gøre noget for de syge. Vi ved, at jo tidligere man rykker sammen og gør noget – og det er hele lovforslagets basis – jo bedre hjælper det. Man undgår udstødning, og det er vigtigt at understrege, at indsatsen altid skal tilpasses den sygemeldtes forudsætninger og behov og den enkeltes helbredstilstand og ressourcer.

Kl. 12:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Line Barfod.

Kl. 12:46

Line Barfod (EL):

Jeg forstod ministerens svar på mit andet spørgsmål omkring kommunernes økonomi sådan, at ministeren ikke vil sikre, at kommunerne ikke risikerer at skulle skære ned på børnehaver, skoler eller andet, hvis de gør en stor indsats på det her område og derfor bruger flere penge, end de må for regeringen. Det synes jeg ikke er særlig betryggende, og det vidner jo om, at ministeren reelt ikke mener det særlig alvorligt.

Det andet, jeg spurgte til, var, om ministeren ikke mener, at vi bør gøre en indsats for alle syge, og at indsatsen ikke skal bestå i, at en række af dem bare bliver smidt ud af sygedagpengeordningen og så slet ikke har nogen indkomst, og at der dermed slet ikke skulle være nogen grund til at gøre noget for dem, men at vi tværtimod har en interesse i at gøre noget for alle mennesker, der er syge, for at sikre, at vi har et arbejdsmarked, hvor alle, som har en mulighed for at bidrage, kan deltage, også selv om det måske kun er med 20 eller 30 eller 40 pct., de kan